

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

சேக்கிழாரின் சிந்தனைகள்

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

@saivamonline

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

Pay +91 94440 21113

UPI 9444021113@UPI

12. சேக்கிழாரின் சிந்தனைகள்

சங்க காலத்திற்குப் பின் இடம் பெயர்ந்த - கவிதையின் பாடுபொருளாகிய மானுடம், மீண்டும் இடையில் உயிர்த்தெழுந்த பதிவுகளைச் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில்தான் காண முடிகிறது. சேக்கிழாருக்குப் பின் மானுடம் மீண்டும் மறைந்து பாரதி யுகத்தில்தான் பாடுபொருளாக உயிர்த்தெழுந்தது. சைவத்தில் இரண்டு புராணங்கள் இறைவனும் - மனிதனும் கைகோர்த்து வருவதாக அமைந்தன. ஒன்று சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம். மற்றது, பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற்புராணம். திருவிளையாடற் புராணம் உயிர்கள் பால் கருணை பூண்டு சிவன் மண்ணில் தாமே இறங்கி வந்து அருள் பாலித்த கருணையை வியந்தது. பெரியபுராணம் வேறு வகையானது. மானுட எத்தனத்தில் தலைநின்று, வியப்பூட்டும் செயற்கரிய செயல்கள் செய்த நாயன்மார்கள், தம் தொண்டின் உறைப்பால், சிவனைப் பூவுலகில் ஈர்த்துக் கொண்டு வந்தது. இங்கே தலைமை இறைவனுக்கு இல்லை. மனிதத்திற்கு அமைந்தது. அதனால்தான் சேக்கிழார், நூலுக்குச் சிவன் அருள் புராணம் எனப் பெயர் சூட்டாது திருத்தொண்டர் புராணம் எனப் பெயர் சூட்டி நிறைகிறார்.

தமிழ் மக்களால், குறிப்பாகச் சைவத் தமிழர்களால் பெரியபுராணமும் இன்று வரை முற்றாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. ஒன்றிரண்டு நாயன்மார்களைத் தவிர பிறரைத் தமிழ்க் கற்றவர்களில்

பலரும் கூட அறிந்து கொண்டிருக்கவில்லை. பெரியபுராணம் போல் ஒரு நூல் தம்மிடம் இல்லை என்பது வைணவர்கள் சிலரின் மனக்குறை. சைவர்களுக்கு நாலாயிரத்துக்குக் கிடைத்தன போன்ற நுண்ணுரையாளர்கள் திருமுறைகளுக்குக் கிடைத்திலரே என்ற ஏக்கம் உண்டு. பெரியபுராணம் ஓர் அன்பிலக்கியம். வரலாற்றுப் பெருங்காப்பியம். ஒரு தொண்டினைப் போற்றி நிற்கும் கருவூலம். தமிழர் பண்பாட்டுச் சால்புரைக்கும் வைப்பு நிதி. பெண்மைக்கு விடுதலை உணர்வையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டிய தீரமிக்கத் திருப்புமுனைப் பனுவல்.

நான் உன்னையே நம்பி, உனக்காகவே வாழ்ந்திருக்கும்போது, நீ வேறு ஒருத்தியைத் தோய்ந்து வந்ததால் என்னைத் தொடும் உரிமை உனக்கு இல்லை என்று முதல் பெண் உரிமைப் போராட்டத்தைச் சேக்கிழார், திருநீலகண்ட நாயனார் மனைவியார் வாயிலாகப் பதிவு செய்கிறார்.

பெரியபுராணம் வேறு வகையானது. மானுட எத்தனத்தில் தலைநின்று, வியப்பூட்டும் செயற்கரிய செயல்கள் செய்த நாயன்மார்கள், தம் தொண்டின் உறைப்பால், சிவனைப் பூவுலகில் ஈர்த்துக் கொண்டு வந்தது.

தாய்ச் சமயத்திற்கு மீண்டமைக்காக என்னைத் தண்டிக்க அழைக்கும் உரிமை, நாடாளுவோனுக்கு இல்லை என்று உரத்த குரல் எழுப்பிய திருநாவுக்கரசரைச் சேக்கிழாரில் காண முடிகிறது. நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்ற தேவாரப் பதிவை, முதல் முதல் எழுந்த முடியாட்சிக்கு எதிரான போராட்ட முழக்கமாகச் சேக்கிழார் இனம் காட்டுகிறார்.

பெண்ணை, அவள் என்றும், வந்தாள் என்றும் கூட்டும் இலக்கிய வரிகளிடமிருந்து வேறுபட்டு, பெண்மைப் பற்றிப் பேசமிடங்களில் எல்லாம் அவர் என்றும், வந்தார் என்றும் பெண்மையை மரியாதைப் படுத்தி உயர்த்த சேக்கிழார் முனைந்திருக்கிறார். நாயன்மார்களை இறைவன் கூற்றில் மட்டும் அவன், அவள் என்று பதிவு செய்யும் சேக்கிழாரை நாமும் னகர விருதி தராது சேக்கிழார் அருளிணார் என்றே அழைத்து மகிழ்கிறோம்.

சிவனின் திருமேனி தீண்டிப் பூசிக்கும் திருமரபில் வந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு, கணிகையர் குலத்தில் வந்த பரவை நாச்சியாரை, ஆரூர் இறைவன் ஆசியுடன் கலப்புத் திருமணம் செய்து வைக்கச் சேக்கிழாருக்கு இயன்றிருக்கிறது.

வேத ஆகம வழிபாட்டிலும் மேலானது அன்பு வழிபாடே என்பதைக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் நிலைநாட்டுகிறார்.

அருச்சனை என்பது தமிழால், தமிழ்ப் பாடல்களால் நிகழ்த்தப் பெறுதல் வேண்டும் என்பதைத் தடுத்தாட் கொண்ட புராணப் பகுதியில் உறுதிபடச் சேக்கிழார் பதிவு செய்கிறார்.

**பெரியபுராணம் போல் ஒரு நூல் தம்மீடம் இல்லை என்பது
வைணவர்கள் சிலரின் மனக்குறை. சைவர்களுக்கு
நாலாயிரத்துக்குக் கிடைத்தன போன்ற நுண்ணுரையாளர்கள்
திருமுறைகளுக்குக் கிடைத்திலே என்ற ஏக்கம் உண்டு.**

சமண பௌத்த மதங்களுக்கு எதிராகப் போராடி சைவம் வளர்த்த திருஞானசம்பந்தரை, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தொடர் ஒன்றைப் பற்றி நின்று, தமிழ் ஞானசம்பந்தர் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

பகைவனுக்கு அருள்வாய் நன்னெஞ்சே என்ற பாரதி வாக்கிற்கு முற்றிலும் பொருத்தமான பதிவாக மெய்ப்பொருள் நாயனார் வரலாறு அமைந்து நிற்கிறது.

அயோத்தி இராமனும், கங்கைக்கரைக் குகனும் கொண்ட இராமாயண கால நட்புத் தடத்தைப் புதுக்கிச் சிவன் தோளில் கை போடச் சுந்தரரை அனுமதித்துச் சேக்கிழார் ஒரு புரட்சித்தடம் படைக்கிறார்.

தனக்கு மிஞ்சியே தான தருமம் என்ற பழமொழி ஒன்றைத் தகர்த்து விட்டு, தனக்கு இல்லாத போதும் தான தருமம் செய்தல் கூடும் என்பதை இளையான்குடி மாறநாயனாரில் வைத்து நிறுவிக்காட்டும் அழகு, பெரிய புராணத்தில்தான் உள்ளது.

**முதல் பெண் உரிமைப் போராட்டத்தைச் சேக்கிழார்
திருநீலகண்ட நாயனார் மனைவியார் வாயிலாகப் பதிவு
செய்கிறார்.**

**'நாமார்க்கும் குடியல்லோய்' என்பதை
முதல் முதல் எழுந்த முடியாட்சிக்கு எதிரான போராட்ட
முழுக்கமாகச் சேக்கிழார் இனம் காட்டுகிறார்.**

அத்தகு, பெருமை மிகுந்த நூல் படைத்த சேக்கிழாரையும், அவர் படைப்பாகிய பெரியபுராணத்தையும் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கும் முயற்சி மகிழ்வைத் தருகிறது.

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டு. இவற்றுள் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டது பெரியபுராணம். இந்நூலுக்குத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதும் ஒரு பெயர். இதனை அருளிச் செய்தவர் சேக்கிழார் சுவாமிகள், பன்னிரண்டாம் திருமுறை, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டத் தொகையை முதன்நூலாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. இதன் வகை நூல் நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் பாடப்பெற்ற திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்பது. பெரியபுராணம் இரண்டு காண்டங்களையும் பதின்மூன்று சருக்கங்களையும், 4286 பாடல்களையும் கொண்டது. பெரியபுராணம் தோன்றியமை குறித்து, உமாபதி சிவம் பாடியதாகக் கூறப்படும் சேக்கிழார் புராணம் விரித்துரைக்கின்றது, கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் பாடப்பட்ட சைவ நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்து பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலைத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்காப்பியம், தேசிய இலக்கியம் என்று அறிஞர்கள் குறித்துள்ளனர். தமிழர் வாழ்வியல், மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம், சமயம், வரலாறு முதலியன குறித்த அரிய களஞ்சியமாகப் பெரியபுராணம் திகழ்கிறது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு, கணிகையர் குலத்தில் வந்த பரவை நாச்சியாரை, ஆளுர் இறைவன் ஆசியுடன் கலப்புத் திருமணம் செய்து வைக்கச் சேக்கிழாருக்கு இயன்றிருக்கிறது.

தெய்வச் சேக்கிழார்

பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் நாடு பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அவற்றுள் ஒன்று தொண்டை நாடு. தொண்டை நாடு சான்றோர் உடைத்து என்பது பழமொழி. தொண்டைநாட்டில் இன்றைய சென்னையில் இருந்து 20 கி.மீ தொலைவில் உள்ள குன்றத்தூரில் சேக்கிழார் பிறந்தார். இவர் பிறந்த குலம் வேளாளர் குலம். சேக்கிழார் என்பது குடிப் பெயர். இவர் இயற்பெயர் அருண் மொழித்தேவர் என்பது. தமிழ்ச் சைவ நூல்களில் தேர்ச்சிபெற்ற சேக்கிழார் சோழமன்னனின் முதல் அமைச்சராகப் பணியாற்றினார். சோழமன்னன் அநபாயன் என்பவன், சைவசமயம்

தொடர்பான அருளாளர்கள் வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள விரும்பினான். அவன் விரும்பியவாறு சேக்கிழார், தமிழகத்தின் பலவிடங்களுக்கும் சென்று, தகவல்களைத்திரட்டி ஒழுங்கு செய்துகொண்டு, சைவர்களின் முதன்மைத் தலமாகிய தில்லைக்குச் சென்று நடராசப் பெருமானை வழிபட்டார். பெருமான், உலகெல்லாம் உணர்ந்து என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். அதனையே முதலாகக் கொண்டு ஓர் ஆண்டுக் காலத்தில் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தைப் பாடி முடித்தார்.

பெரியபுராணத்தைத் தில்லைத் திருக்கோயிலிலேயே சேக்கிழார் அரங்கேற்றம் செய்தார். சோழமன்னன் சேக்கிழாரையும் பெரிய புராணத்தையும் யானைமீது இருத்தி, தாமே கவரிவீசியவாறு நான்கு வீதிகளிலும் உலாவரச் செய்து பெருமை சேர்த்தான். சேக்கிழாருக்குத் தொண்டர் சீர்பரவுவார் என்ற பட்டத்தையும் வழங்கினான். பெரியபுராணம் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலமாகிய கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாடப்பட்டது.

**தனக்கு இல்லாத போதும் தான தருமம் செய்தல் கூடும் என்பதை
இளையான்குடி மாறநாயனாரில் வைத்து நிறுவிக்காட்டும்
அழகு பெரிய புராணத்தில்தான் உள்ளது.**

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

பெரியபுராணம் ஒரு பெருங்காப்பியமாகும். இதன் பாட்டுடைத் தலைவர் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள். திருக்கயிலாயத்தில் சிவபெருமானின் அணுக்கத் தொண்டராகத் திகழ்ந்தவர் ஆலாலசுந்தரர் என்பர். அவர் ஒருநாள் கயிலையில், மலர் பறித்து நின்ற அறிந்ததை, கமலினி என்ற இரு உமையம்மையின் சேடியர்பால் காதல்கொண்டார். இதனை உணர்ந்த சிவபெருமான் ஆலால சுந்தரரைத் தமிழ் மண்ணில் பிறந்து, விரும்பிய இரு பெண்களையும் மணந்து இன்பம் துய்த்துப்பின் கயிலை திரும்புமாறு பணித்தார். திருமுனைப்பாடி நாட்டில், திருநாவலூர் என்ற சிறு நகரில், சடையனார், இசைஞானியார் என்ற சைவ ஆசாரிய தம்பதிகளுக்கு, நம்பியாருரர் என்ற பெயரில் ஆலால சுந்தரர் அவதரித்தார். இவரைச் சிவபெருமான் திருமண நாளில் தடுத்து ஆட் கொண்டார். கமலினி திருவாரூரில் பரவையாகப் பிறந்தார். அறிந்ததை திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாகப் பிறந்தார். இவ்விருவரையும் மணந்து

இன்பம் துய்த்து இன்றவன் அழைக்க ஓர் ஆடிச் சுவாதி நாளில் இவர் கயிலை சேர்ந்தார். சிவபெருமான் இவரைத் தம்பிரான் தோழர் என அறியச் செய்தார். சுந்தரர், சுந்தர மூர்த்திசுவாமிகள் என்பதே பெரு வழக்கு.

தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்காப்பியம், தேசிய இலக்கியம் என்று அறிஞர்கள் குறித்துள்ளனர். தமிழர் வாழ்வியல், மொழி, பண்பாடு, நாகரீகம், சமயம், வரலாறு முதலியன குறித்த அரிய களஞ்சியமாகப் பெரியபுராணம் திகழ்கிறது.

திருத்தொண்டத் தொகை

திருவாரூரில், தேவாசிரியன் மண்டபத்தில், அளவற்ற பெருமை மிக்க சிவன் அடியார்கள் இருப்பதைக் கண்டு வணங்கிய நம்பியாரூரர், அவர்களைச் சிறப்பித்துப் பாட விரும்பினார். ஆரூர்ப்பெருமான், தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று அடி எடுத்துக் கொடுத்தார். அதனையே முதன்மையாகக் கொண்டு நம்பியாரூரர் திருத்தொண்டத்தொகை என்ற 11 பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பை அருளிச் செய்தார். இவற்றுள் ஆரூரர் தம் காலத்திலும் தம் காலத்துக்கு முன்னும் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்திருந்து, சிவபெருமானுக்கும், சிவனடியார்களுக்கும் கைமாறு கருதாது அருந்தொண்டுகள் ஆற்றிய 60 பெரியார்களைப் பதிவுசெய்தார். இவர்களைத் தனி அடியார்கள் என்று கூறுவர். மேலும் தொகையடியார்களாக இவர் ஒன்பதின்மரைக் குறித்துள்ளார். ஆரூரர் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் திருமலைச் சருக்கம் எனத் தொடங்கி, திருத்தொண்டத் தொகைப்பாடல் முதல் வரிகளால் அடுத்தடுத்து 11 சருக்கங்களை இடம் பெறச் செய்து, நிறைவில் ஆரூரர் கயிலை சென்ற செய்திகளைப் பதின் மூன்றாவதாக, வெள்ளானைச் சருக்கம் எனப் பெயரிட்டுக் காப்பியத்தை நிறைவு செய்கிறார். திருத்தொண்டத் தொகைப் பாடல் ஒவ்வொன்றிலும் குறிக்கப்பட்டுள்ள சிவனடியார் வரலாறுகளை அதே வரிசையில் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார். ஆரூரர், அவர் தாய், தந்தை ஆகிய மூவரையும் இணைத்து அடியார் தொகையைச் சேக்கிழார் 63 ஆகக் கூட்டியுள்ளார்.

அடியவர்களைப் பாடிய நூல்

பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் ஏழு திருமுறைகளைத் தேவாரம் எனக் கூறுதல் சைவமரபு. தேவாரத்துள் சிவபெருமானை மட்டுமே மூவர்

முதலிகள் போற்றிப்பாடினர். உமை, விநாயகர், முருகன் முதலிய கடவுளர் பற்றிய குறிப்புக்கள் தேவாரத்துள் உள்ளன. என்றாலும் அவர்களைத் துதிக்கும் பாடல்கள் ஒன்றும் அவற்றுள் இடம் பெறவில்லை. திருவாசகத்திலும் இந்நிலையே நீடித்தது. ஒன்பதாம் திருமுறையுள் முதன் முதலாக முருகனைத்துதிக்கும் ஒரு பதிகம் இடம்பெற்றது. சேந்தனார் என்பவர் பாடிய திருவிடைக் கழிப்பதிகம், முருகன் வாழ்த்தாக அமைந்தது. பத்தாம் திருமுறையில் முதன்முதல், ஐந்து கரத்தனை என்று தொடங்கும் விநாயகர் வாழ்த்து இடம் பெற்றது. மேலும் ஒருபடி கடந்து, பதினொராம் திருமுறையுள் சிவன் அடியார்கள் சிலர்மீது பாடப்பெற்ற பாடல்கள் இடம் பெற்றன. இப் படிமுறை வளர்ச்சியில் சேக்கிழார் சிவனையும் சிவன் அடியார்களையும் போற்றி, பெரிய புராணத்தை வடித்தளித்துள்ளார். ஒரு சமயத்தின் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும், அருந்தொண்டாற்றியவர்களும் இறைவனுக்கு இணையாகப் போற்றப்படல் வேண்டும் என்பது சேக்கிழார் திருவுளம் என்பது புலனாகின்றது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொண்டத் தொகையுடன் தொடங்கிய இந்த அரிய மாற்றம் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்துள் நிறைவு பெற்றது.

தேவாரத்துள் சிவபெருமானை மட்டுமே மூவர் முதலிகள் போற்றிப்பாடினர். உமை, விநாயகர், முருகன் முதலிய கடவுளர் பற்றிய குறிப்புக்கள் தேவாரத்துள் உள்ளன. என்றாலும் அவர்களைத் துதிக்கும் பாடல்கள் ஒன்றும் அவற்றுள் இடம் பெறவில்லை

பெரியபுராணம் விளைத்த மாற்றம்

சமயம் என்பது மனித குலத்தை இணைக்கும் ஒருமாபெரும் சக்தி என்பது சேக்கிழாருடைய அடிப்படைக் கோட்பாடு. மனிதர்கள் சாதி, ஆண் பெண் பகுப்பு, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு முதலியவற்றால் சிதறுண்டு சிறு சிறு குழுக்களாக நின்றனர். இவர்கள் அனைவரையும் சைவம் என்ற ஒரே வளாகத்துக்குள் வேறுபாடு அற்றவர்களாக இணைக்கும் அரிய முயற்சியைச் சேக்கிழார் முன்னிறுத்திப் பெரிய புராணம் பாடினார். அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நான்கு வருணங்களிலும், இவற்றின் உட்பிரிவுகளாகிய சாதிகளிலும் வந்த பலரும் பெரியபுராணத்துள் ஒரே தரம் உடையவர்களாக, சிவபெருமான் முன்னர் நிலைநிறுத்தப்பட்டனர். சிவாலயங்களுக்குள் கீழ்ச் சாதியினர்

புகல் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு நிலவிய காலத்திலேயே, சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத் தாக்கத்தால், அச்சாதிகளில் பிறந்த சிவனடியார்கள் திருமேனிகள், சிவாலயங்களுள் அறுபத்து மூவர் வரிசையில் நிறுத்தப்பட்டுப் பூசிக்கப்பட்டன. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தால் சைவ சமயத்துள் மேற்கொள்ளப் பெற்ற மிகப்பெரிய மாற்றமாக இதனைக் கருதலாம்.

*சமயம் என்பது மனித குலத்தை இணைக்கும் ஒருமாபெரும் சக்தி
என்பது சேக்கிழாருடைய அடிப்படைக் கோட்பாடு. மனிதர்கள்
சாதி, ஆண் பெண் பகுப்பு, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு
முதலியவற்றால் சிதறுண்டு சிறு சிறு குழுக்களாக நின்றுனர்.
இவர்கள் அனைவரையும் சைவம் என்ற ஒரே வளாகத்துக்குள்
வேறுபாடு அற்றவர்களாக இணைக்கும் அரிய முயற்சியைச்
சேக்கிழார் முன்னிறுத்திப் பெரிய புராணம் பாடினார்.*

தனித் தன்மைகள்

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம், பல வகைகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க, தனித்தன்மை கொண்டு திகழ்கின்றது. சிலப்பதிகாரத் தோற்றத்திற்குப் பின், அடுத்துவந்த ஆயிரம் ஆண்டு இலக்கியங்கள், கடவுளையே பாடுபொருளாகக் கொண்டு அமைந்தன. சேக்கிழார் நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின், இறைவன் பெயரால் மனித குலத்திற்கு அருந்தொண்டாற்றிய மனிதர்களை, மீண்டும் காப்பியத்தின் பாடுபொருளாக முன்னிறுத்தி மாபெரும் மாற்றம் விளைத்தார். தனித்தனி சிறுகதைகளாக நின்ற நாயன்மார்கள் வரலாறுகளைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வரலாற்றோடு இணைத்து, ஒரு புதிய பெருங்காப்பிய மரபைத் தோற்றுவித்து வெற்றி கண்டார்.

சைவ சமயத்தின் பெயரால், ஏறத்தாழ ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுக்காலத் தமிழ்ச்சமுதாயத்தின் மொழி, சமயம், மற்றும் சமூக வரலாற்று நிகழ்வுகளை முதன் முதலாகப் பதிவுசெய்து வரலாற்றுப் பார்வைக்கு வித்திட்டார். பெண்களை அவள் வந்தாள் என்று சமகால இலக்கியங்கள் ஒருமையில் குறித்த காலத்தில் அவர்களை அவர் என்றும் வந்தார் என்றும் பலர் பாலாய்க் குறிப்பித்துப் பெண்மைக்கு அணி சேர்த்தார்.

மனித குலத்திற்குத் தொண்டு செய்த மாண்பு மிக்காரைக்

கடவுளுக்கு நிகராகப் பெரியர் என்று நிறுவிக் காட்டி, மானுட இனத்திற்கு உயர்வு தந்தார். சமயத்திலும், சமூகத்திலும், அவர்காலம் வரை நிலவிவந்த பொருத்தமற்ற சடங்குகளையும், மூடநம்பிக்கைகளையும் துணிவோடு தகர்த்தெறிந்தார்.

ஓர் அரிய கருவூலம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் சைவசமயம் குறித்த உயர்ந்த உண்மைகளையும், சைவம் போற்றிநின்ற அறநெறிகளையும், சைவசமயம் பற்றி எழுந்த உயர்மரபுகளையும், சமயம் சார்ந்த பண்பாடுகளையும் பொதிந்து வைத்துள்ள ஓர் அரிய கருவூலமாகத்திகழ்கின்றது. சிவலிங்கம் என்ற உயர் நாகரிகத்தில் வடிவமைக்கப்பட்ட திருமேனிகளைச் சிவாலயங்களின் கருவறைகளிலே காணமுடிகின்றது. சிவலிங்கத்தத்துவம் என்ன என்பதைச் சைவர்களில் பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை. பெரிய புராணம் சிவலிங்கம் என்ற சைவத் திருமேனியின் உண்மையை எடுத்துரைக்கின்றது. இறை நிலை மூவகைப்படும். காணும் நிலை உரு எனப்படும். கண்ணுக்குப் புலப்படா நிலை அரு எனக்கூறப்படும். இரண்டும் கலந்த ஒரு நிலை உண்டு. அது குறிக்கத்தக்க ஓர் உருவமும் அன்று; கண்ணுக்குப் புலப்படா அருவமும் அன்று. அதனைச் சைவர்கள் அருஉருவம் என்றனர். திராவிட நாகரிகத்தின் அரிய வெளிப்பாடுகளுள் ஒன்று என்று கருதப்படும் சிவ வழிபாட்டில், சிவலிங்கத் திருமேனி அருவுருவநிலை என்று சேக்கிழார் இனங் காட்டுகின்றார். ஓர் உருவத்தில் இறைவனைக் காண்பது தொடக்க நிலை. உருவமே இல்லாத சிவனை மனத்துக்குள் கொண்டு வருவது எல்லார்க்கும் இயல்வது அன்று. அது ஞானநிலை, இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட அருவுருவ நிலை சைவத்தின் உயர்ச்சிக்குக் கட்டியம் கூறும் நிலையாகும். இதனை,

காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாம் சிவலிங்கம்

எனப் பெரியபுராணம் உணர்த்தி நிற்கின்றது.

வீழ்ந்து கும்பிடும் முறைகள்

சிவாலயங்களில் வழிபாடு நிறைந்தபின் வெளியில் வந்து வடக்கு முகமாக நின்று சிறிது நேரம் கண்மூடிச் சிவன் தாள் மலர்களைச் சிந்தித்து நினைந்து, தரையில் வீழ்ந்து கும்பிடவேண்டும். இதனை நமஸ்காரம் என்பர் வடமொழியார். இதனைக் கொடிமரத்துக்கருகில்

செய்தல் வேண்டும். தரையில் வீழ்ந்து கும்பிடுவது இரண்டு வகை. ஒன்று உடம்பில் எட்டு உறுப்புக்கள் மண்ணில் தோய வணங்குதல். இதனை அட்டாங்க நமஸ்காரம் என்பர். இவ்வகை வணக்கம் ஆண்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுவது. உடலின் ஐந்து உறுப்புக்கள் மண்ணில் படுமாறு வீழ்ந்து வணங்குவது, பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்று கூறப்படும். இம்முறை பெண்களுக்குரியது. ஆண்களுக்கு ஐந்து உறுப்பால் வணங்குதல் எட்டு உறுப்பால் வணங்குதல் என்ற இரண்டு நிலையும் உரியது. இவற்றையெல்லம் பெரிய புராணம் அழகுற விளக்கி நிற்கிறது. இவற்றை,

அட்டாங்க பஞ்சாங்கமா முன்பு முறைமையினால் வணங்கி
, என்றும்,

எட்டினொடு ஐந்துமாகும் உறுப்பினால் பீடு நீடு நிலத்தின்
மேல் பெருக்கப் பணிந்து,

என்றும் பெரியபுராணம் பதிவு செய்துள்ளது.

சைவ சித்தாந்த நுண் பொருள்கள்

பெரிய புராணம், சைவசமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் பலவற்றையும் வரலாறுகளின் இடையிடையே பொதிந்து நிற்கிறது. சைவம், தொடக்கக் காலம் முதலே, உயிர்களை வினைகள் பற்றி நிற்கின்றன என்று கூறுகின்றது. இவ்வினைகளை இயற்றும் உயிர்த்தொகுதிகளும், என்றும் உள்ளவை என்பதை ஏற்கிறது. வினைகளுக்கு ஏற்ப அதன் பயன்களை உயிர்கள் அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்பதைச் சைவம் வற்புறுத்துகின்றது. இவற்றையெல்லாம் இடை நின்று கூட்டுவான் ஒருவன் உளன். அவனே இறை என்று பிரமாணப்படுத்துகின்றது. இந்நான்கு நிலைகளும் சைவ நெறிக்கு அல்லாது, வேறு நெறிகளுக்கு முற்றாக இல்லை என்பதையும் பெரிய புராணம் இனம் காட்டுகின்றது. இவற்றையெல்லாம்,

செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனும் கொடுப்பானும்
மெய்வகையில் நான்காகும் விதித்த பொருள்
இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக்கு இல்லை

என்றும்,

இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்கும் இடையே நிலவும் தொடர்பை,

எல்லாம் உடைய ஈசனே இறைவன் என்றும்
அல்லார் கண்டார் தமக்கு இந்த அகிலமெல்லாம் ஆள்

என்றும் பெரியபுராணம் இனம்காட்டி நிற்கிறது.

சைவம், தொடக்க காலம் முதலே, உயிர்களை வினைகள் பற்றி
நிற்கின்றன என்று கூறுகின்றது. இவ்வினைகளை இயற்றும்
உயிர்த்தொகுதிகளும், என்றும் உள்ளவை என்பதை ஏற்கிறது.
வினைகளுக்கு ஏற்ப அதன் பயன்களை உயிர்கள் அனுபவித்தே
ஆகவேண்டும் என்பதைச் சைவம் வற்புறுத்துகின்றது.

பல்வகைப் போராட்டங்கள்

திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரரும் தம் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வேரூன்றி நின்ற, சமண பௌத்த மதங்களுக்கு எதிராகப் போராடி வெற்றிகண்டனர். இவர்கள் நிகழ்த்தியது இம்மதங்களை அழித்தொழிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் அமைந்த மதப் போராட்டங்கள் அன்று. சமணர்களும், பௌத்தர்களும் தமிழ் மக்கள் காலம்காலமாகப் போற்றி நின்ற உயர் மரபுகளுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ்க் கலைக்கும் அழிவை உண்டாக்க முயன்றனர். தமிழ்மொழி இடத்தில் பாலி, பிராகிருதம் முதலிய மொழிகளைப் புகுத்தினர், கடவுள் என்றொரு பொருள் இல்லை என நாட்ட முயன்றனர். பெண்மையைப் பெரிதும் இழித்துரைக்க முற்பட்டனர். தமிழர் போற்றி நின்ற இசையும், கூத்தும் காமத்தைத் தூண்டுவன என்று போலி வாதம் செய்து அவற்றை அழிக்க முற்பட்டனர். இத்தகு தீமைகளுக்கு எதிராகவே திருஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் போர்க்கொடி தூக்கி வெற்றிகண்டனர். இத்தகு மாபெரும் போராட்டம் குறித்த பதிவுகள் பலவும், பெரிய புராணத்தில் நிறைவாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ் மொழிச் சிறப்பு

வேதநெறியில், ஆகமங்களின் துணையோடு, வடமொழியில் அமைந்த மந்திரங்களினால் செய்யப்படும் பூசைகளைவிடத் தமிழில் செய்யப்படும் பூசைகளையே சிவபெருமான் தமக்கு நிகழ்த்தப்படும் உயர் அருச்சனையாகக் கொள்வான் என்று சேக்கிழார் இந்நூலுள் இனம் காட்டுகிறார். தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவெண்ணெய்நல்லூரில், திருவருட்துறை ஆலயத்தில் திகைத்து நின்றார். அக்காலை எம்மைப்பாடுக என, சிவன் அசரீரி உரைத்தார்.

அதுகாறும் பாடி அறியாத சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மகிழுமாறு சிவபெருமான் எமக்குச் செய்யப்படும் அர்ச்சனைகள் யாவும் தமிழில் அமைந்த பாடல்களேயாகும். நீ பித்தா என்று தெடங்கித் தமிழில் பாடுக என்று பணித்தார்.

... நமக்கு அன்பில் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்

மேலும் தமிழ் மொழியின் பெருமையை

“ஞாலம் அளந்த மேன்மைத் தெய்வத் தமிழ்”

என்றும்

“அசைவில் செழும் தமிழ் வழக்கே
அயல் வழக்கின் துறை வெல்ல”

என்றும்,

பொருள் பொழியும் பெருகன்பு
தழைத்தோங்கிப் புவி ஏத்தத்
தெருள் பொழியும் வண்தமிழ்

என்றும் தமிழ் மொழியைப் போற்றி நிற்கின்றார் சேக்கிழார்.

வேதநெறியில், ஆகமங்களின் துணையோடு, வடமொழியில்
அமைந்த மந்திரங்களினால் செய்யப்படும் பூசைகளைவிடத்
தமிழில் செய்யப்படும் பூசைகளையே சிவபெருமான் தமக்கு
நிகழ்த்தப்படும் உயர் அருச்சனையாகக் கொள்வான் என்று
சேக்கிழார் இந்நூலுள் இனம் காட்டுகிறார்.

தொண்டர் இயல்புகள்

தம் நூலுக்குத் திருத்தொண்டர்புராணம் எனப்பெயரிட்ட சேக்கிழார், தொண்டர் என்பவர் யார்? அவர் தம் இயல்புகள் யாவை? என்ற வினாக்களுக்கும் இடையிடையே விடை தருகின்றார். சிவனுக்கும் அடியார்களுக்கும் அடிமைப்பட்டும், தொண்டுகள் செய்தும் வாழ்வாரை அடியர் என்றும், தொண்டர் என்றும் சேக்கிழார் குறிக்கின்றார்.

அளவிலாக பெருகையாசிரியர்
அளவிலா அடியார்

என்று சிறப்பு உரைக்கிறார் சிவனடியார்களுக்கே செல்வம் என்பது

ஏதும் இல்லை. செம்பொன்னையும் அவர்கள், சுடப்பட்ட மண் ஒடுகளாகவே கருதும் மனம் படைத்தவர். வீடு பேற்றையும் நாடாது, சிவனை வழிபடுதலிலேயே இன்பம் காண்பவர். அவர்தம் அணிகலன் உருத்திராக்கமே. கந்தைத் துணியே அவர் விரும்பும் ஆடை, சிவன் பணியைத் தவிர அவர் தோள்களில் வேறு குடும்பப் பாரங்கள் இல்லை. உள்ளமெலாம் நிறைந்த அன்பே நிறைத்திருப்பர். குறையொன்றும் அவர்களுக்கு இல்லை. அவர் தம் மன ஆற்றலை இயம்புவது எம்மால் இயலாது, என்றெல்லாம் அடியார் இலக்கணம் உரைத்துச் சேக்கிழார் உயர்நெறி காட்டுகின்றார்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
 ஓடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
 கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
 வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்

என்றும்,

ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
 பாரம் ஈசன் பணி அலது ஒன்றிலர்
 ஈர அன்பினர் யாதும் குறைவிலர்
 வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ

என்றும் வரும் அழகிய பனுவல்கள் சிவனடியார் இலக்கணம் உரைத்து நிற்கின்றன.

இறைவன் பெயரால், மனித குலத்துக்குத் தொண்டு செய்வார்
 யாவராயினும், அவர் இறைவனுக்கு நிகராக மதித்துப் போற்றப்
 பெற்றால்தான், சைவம் உரிய வளர்ச்சிபெறும் என்பது இந்நூல்
 கொடுக்கும் அரிய செய்தியாகும்.

நிறைவுரை

இவ்வாறு சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம், பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகச் சைவத் திருமுறைகளின் இறுதியில் நின்று, தமிழ்ச் சைவநெறிக்கு ஒளியூட்டுகின்றது. இறைவன் பெயரால், மனித குலத்துக்குத் தொண்டு செய்வார் யாவராயினும், அவர் இறைவனுக்கு நிகராக மதித்துப் போற்றப் பெற்றால்தான், சைவம் உரிய வளர்ச்சிபெறும் என்பது இந்நூல் கொடுக்கும் அரிய செய்தியாகும். உள்ள அள்ளக் குறையாத சைவ நுண்பொருள்கள் பலவற்றையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் இந்நூலை, ஒதி உணர்ந்து, சிவன் அருள் பெற்று உய்வது தமிழர் கடனாகும்.